

Kirkkohallituksen yleiskirje nro 13/2023 24.3.2023

Kansallinen riskiarvio varautumisen tukena

Sisäministeriö on julkaissut päivitetyn kansallisen riskiarvion. Edellinen riskiarvio on julkaistu vuonna 2018, jonka jälkeen Suomen turvallisuuteen liittyvässä toimintaympäristössä on tapahtunut useita muutoksia. Kansallisessa riskiarviossa ennakoidaan Suomeen kohdistuvia äkillisiä tapahtumia, joilla olisi vaikutuksia yhteiskunnan elintärkeisiin toimintoihin ja jotka vaativat viranomaisilta normaalista poikkeavia toimia tai jopa avun pyytämistä muilta mailta.

Linkki: [Kansallinen riskiarvio 2023](#)

Alueelliset riskiarviot täydentävät kansallista riskiarviota

Kansallisen riskiarvion laatimisen rinnalla laaditaan erikseen myös alueelliset riskiarviot, joissa otetaan tarkemmin huomioon alueille ominaiset uhat tai häiriötilanteet. Uusien alueellisten riskiarvioiden tavoitteellinen valmistumisaikataulu on maaliskuun 2023 loppuun mennessä.

Kansallisen riskiarvion tavoitteena on toimia eri organisaatioiden varautumisen tukena. Riskiarvio ei ole tyhjentävä listaus erilaisista riskeistä, eikä se sisällä varautumistoimenpiteiden tai riskeihin vastaamisen kuvaamista. Kansallisessa riskiarviossa 2023 on päivitetty arvioita riskitilanteiden vaikutuksista. Päivitetty kansallinen riskiarvio kiinnittää huomiota erityisesti digitaalisten palvelujen haavoittuvuuteen sekä hybridivaikuttamisen lisääntymiseen. Lisäksi Venäjän hyökkäyssodan ja Natoon liittymisen vaikutuksista puhutaan avoimemmin.

Seurakunnan varautuminen

Kansallinen riskiarvio -julkaisu ja alueelliset riskiarvioinnit antavat hyvän pohjan tarkastella seurakunnan omaa valmiussuunnitelmaa sekä mahdollisuuden niiden päivittämiseen.

Seurakuntien tulee omassa varautumisessaan analysoida riskejä yksityiskohtaisemmin suhteessa omaan toimialaansa ja tehtäviinsä. Yksittäisistä riskitilanteista pandemian merkitystä henkiselle kriisinkestävyydelle on kansallisessa riskiarviossa nostettu. Toisaalta korona-pandemian vuoksi kehittyneet toimet ovat seurakunnissa hyvässä muistissa ja siksi tehtyjä toimenpiteitä on nyt hyvä kirjata ylös ja arvioida. Toisena riskitilanteena voidaan nostaa esille isojen väkijoukkojen, ryhmien tai yhteisöjen väkivaltainen liikehdintä tai yhteiskuntajärjestystä vaarantava toiminta. Riskin on arvioitu voivan toteutua pyrkimyksenä tunkeutua symbolisiin kohteisiin, jollaisia kirkkorakennuksetkin ovat.

Tarvittaessa hiippakuntien tuomiokapitulit ohjaavat ja neuvovat varautumiseen liittyvissä prosesseissa.

Lisätiedot: asiantuntija Anita Salonen, anita.salonen@evl.fi

Kirkkohallitus

Pekka Huokuna
kansliapäällikkö

Petri Määttä
kirkkoneuvos

ISSN 1797-0326